

El jardí de Francesc Soler

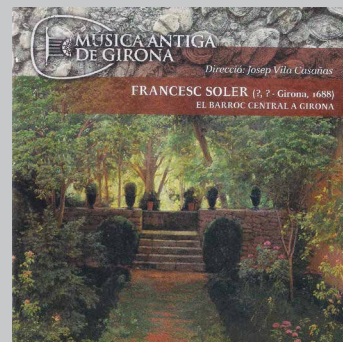
Text > JOSEP PUJOL I COLL

En el seu desè projecte discogràfic, el grup Música Antiga de Girona ha decidit treure la pols a les partitures de Francesc Soler (Montroig del Camp?, ca. 1645 - Girona, 1688), que va ser mestre a la catedral de Girona entre 1682 i 1688. S'ho mereix, perquè Soler té una obra profusa, de qualitat i pràcticament inèdita: gairebé un centenar i escaig de peces, de les quals n'hi ha quaranta-quatre de giro-nines. El context, a més, és fascinant i extremat, ja que Francesc Soler va haver de patir el setge dels francesos de 1684 i en va celebrar la supervivència en la festa de 1686, per a la qual va compondre unes fastuoses completes a quinze veus.

Per al disc, tanmateix, i ateses les dimensions del conjunt, s'han escollit peces a tres i quatre veus, amb acompanyament de continu, realitzat amb violoncel i llaüt. Són bàsicament villancets en castellà, nadalencs, eua-

rístics o bé dedicats a sants, i un parell de peces en llatí pròpies de la Setmana Santa. Per tant, es tracta del barroc més quotidià, el que celebrava el cicle de l'any, i que el compositor escenificava amb l'ajuda de la capella catedralícia. Se sap que Francesc Soler, com els altres mestres, havia de tenir cura dels escolans cantaires, i per això el capítol els va proporcionar una estada prop de la catedral. El 1916, Santiago Rusiñol va pintar el seu jardí a *El jardí del mestre de capella* i, ben encertadament, el grup l'ha utilitzat de portada del disc.

El disc, enregistrat en directe a l'auditori de La Mercè de Girona a principis de 2021, té la direcció i la solvència musical de Josep Vila Casañas, que n'ha assumit els darrers projectes. Música Antiga de Girona, que abasta altres projectes a més dels discogràfics (fa poc ha encetat una línia de partitures amb obres de Josep Gaz), en el futur podria plantejar-se mostrar l'altra cara

MÚSICA ANTIGA DE GIRONA.

Francesc Soler: El barroc central a Girona [direcció de Josep Vila Casañas]. Associació Música Antiga de Girona, 2021. <www.magirona.org>

de Francesc Soler, la grandiloqüent, embrancant-se en una megaproducció que inclogués les esmentades completes, més els grans villancets a sant Narcís. Seria de veure i, encara més, d'escoltar.

ROCK PER XICS. **Això és Rock per Xics**. Thornado Music, 2021. <<http://rockperxics.com>>

BIFLATS. **Fanfarrona!** Picap, 2021. <www.biflats.cat>

Rock transgeneracional Text > RAMON MORENO

Rock per Xics és una banda de rock per al públic familiar. Està formada per músics experimentats de l'escena musical gironina, amb una llarguíssima trajectòria als escenaris i també en la docència musical: Ismael Berengena (guitarra i veus), Gerard Cantero (baix i veus) i Rubén Berengena (bateria i veus), a més d'Elena Vilà com a animadora. Proposen un espectacle musical en què es fusionen el rock i la cançó po-

pular catalana, amb la voluntat de «transmetre la cultura i els valors del rock a les noves generacions, crear moments especials, connectar nens i pares i fer gaudir tota la família». Versionen grups com AC/DC, Led Zeppelin, ZZ Top, Ramones o Little Richard, de qui en l'àlbum trobem una reinterpretació del clàssic «Tutti Frutti», que fusionen amb altres temes del cançoner popular infantil com ara «Cargol treu banya» o «El gegant del pi».

Una cobla gamberra Text > RAMON MORENO

Els Biflats es defineixen com una «cobla gamberra», i la seva actitud i voluntat és la de trencar motlles i fer evolucionar la música de cobla adaptant-la a sonoritats i estils nous. Des de Blanes, fins ara han publicat un parell de discos importants, com *Catalan Fanfare!* i *Hummusman!*, als quals s'afegeix ara *Fanfarrona!*, en el qual els catorze músics del grup presenten un conjunt de cançons festives

i alegres que «conviden a ballar» amb el denominador comú «d'una sonoritat de música del món». Instruments clàssics com la tenora, el flabiol o el fiscorn aporten ritme a rumbes, pasdobles i sons urbans, amb lletres festives i també reflexives en defensa dels espais naturals («La rumba del Ter»), la preservació de la costa («Pixapins»), o la protecció dels oceans («Buscant petroli» i «Trobant petroli»).